

Про оголошення конкурсу!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області оголошує конкурс з визначення суб'єктів господарювання, які у 2020 році можуть здійснювати реалізацію безхазяйного майна та майна, що переходить у власність держави.

Заяви для участі у конкурсі приймаються ГУ ДПС у Дніпропетровській області за адресою: м. Дніпро, вул. Сімферопольська, 17-а.

Засідання комісії відбудеться 20 грудня 2019 року за адресою: м. Дніпро, вул. Сімферопольська, 17-а.

Контактний телефон для довідок з питань проведення конкурсу: (056) 370-10-64.

Інформацію про документи, які необхідно подати на розгляд комісії для участі у конкурсі, розміщено на субсайті «Територіальні органи ДПС у Дніпропетровській області» за посиланням dp.tax.gov.ua.

Забудовник оформив правостановлюючі документи на готове новозбудоване житло на себе: наслідки з ПДВ

Звертаємо увагу, що відповідно до п.п. 197.1.14 п. 197.1 ст. 197 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) звільняються від оподаткування ПДВ операції з постачання житла (об'єктів житлового фонду), *крім їх першого постачання*.

У цьому підпункті перше постачання житла (об'єкта житлового фонду) означає:

а) першу передачу готового новозбудованого житла (об'єкта житлового фонду) у власність покупця або постачання послуг (включаючи вартість придбаних за рахунок виконавця матеріалів) із спорудження такого житла за рахунок замовника;

б) перший продаж реконструйованого або капітально відремонтованого житла (об'єкта житлового фонду) покупцю, який є особою іншою, ніж власник такого об'єкта на момент виведення його з експлуатації (використання) у зв'язку з такою реконструкцією або капітальним ремонтом, або постачання послуг (включаючи вартість придбаних за рахунок виконавця матеріалів) на таку реконструкцію чи капітальний ремонт за рахунок замовника.

Отже, якщо після завершення будівництва правостановлюючі документи на новозбудоване житло оформлюються на підприємство – забудовника, операцією з першого постачання житла буде вважатися операція з подальшої передачі забудовником такого житла у власність іншим особам (фізичним чи юридичним особам – покупцям).

Оподаткування ПДФО матеріальної допомоги, яка надається роботодавцем систематично

Нагадуємо, що для цілей розділу IV Податкового кодексу України (далі – ПКУ) заробітна плата – це основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом.

Норми встановлені п.п. 14.1.48 п. 14.1 ст. 14 ПКУ.

Об'єктом оподаткування ПДФО резидента є загальний місячний оподатковуваний дохід (п.п. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 ПКУ).

До загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника ПДФО включаються доходи у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платнику податку відповідно до умов трудового договору (контракту) (п.п. 164.2.1 п. 164.2 ст. 164 ПКУ).

Отже, якщо виплата матеріальної допомоги має систематичний характер і така допомога надається всім або більшості працівникам, наприклад, допомога на оздоровлення, при цьому її виплати передбачені положеннями про оплату праці найманих працівників (колективним договором, галузевою угодою тощо), прийнятими згідно з нормами трудового законодавства, то така матеріальна допомога з метою оподаткування прирівнюється до заробітної плати і вся сума такої допомоги включається до загального місячного оподаткованого доходу платника податку і оподатковується за ставкою 18 відсотків, встановленою п. 167.1 ст. 167 ПКУ, з врахуванням вимог п. 164.6 ст. 164 ПКУ.

Якщо працедавець надає окремим працівникам нецільову благодійну (матеріальну) допомогу за їх заявами у зв'язку з особистими обставинами, яка носить разовий характер, наприклад на вирішення соціально-побутових потреб, то її оподаткування регулюється п. 170.7 ст. 170 ПКУ. Згідно з абзацом третім п.п. 170.7.1 п. 170.7 ст. 170 ПКУ нецільовою вважається допомога, яка надається без встановлення умов або напрямів її витрачання.

Згідно з абзацом першим п.п. 170.7.3 п. 170.7 ст. 170 ПКУ не включається до оподаткованого доходу сума нецільової благодійної допомоги, у тому числі матеріальної, що надається резидентами – юридичними або фізичними особами на користь платника ПДФО протягом звітного податкового року сукупно у розмірі, що не перевищує суми граничного розміру доходу, визначеного згідно з абзацом першим п.п. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПКУ, встановленого на 1 січня такого року, (у 2019 році – 2 690,00 гривень).

Сума перевищення допомоги над вказаним розміром включається до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника ПДФО згідно з п.п. 164.2.20 п. 164.2 ст. 164 ПКУ і підлягає оподаткуванню у джерела виплати за ставкою встановленою п. 167.1 ст. 167 ПКУ (18 відсотків).

Про розмір та порядок сплати річної плати за ліцензію на виробництво алкогольних напоїв або тютюнових виробів

Повідомляємо, що частиною першою ст. 4 Закону України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та пального» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 481) встановлено річну плату за ліцензії на виробництво, зокрема, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, для суб'єктів господарювання первинного виноробства у розмірі 780 гривень.

Ліцензії видаються терміном на п'ять років, а плата за них справляється щорічно (частина друга ст. 4 Закону № 481).

Згідно з частиною третьою ст. 4 Закону № 481 плата за ліцензії справляється до початку виробництва зазначеної продукції органом, що видає ліцензії, у розмірах, встановлених Законом № 481, і зараховується до місцевих бюджетів.

Не дозволяється сплата за весь термін дії ліцензії (частина п'ята ст. 4 Закону № 481).

Частиною шостою ст. 4 Закону № 481 встановлено, що сплата чергового платежу за ліцензії здійснюється у розмірах, встановлених Законом № 481, і справляється за кожний наступний щорічний термін дії ліцензії.

Рішення для програмних РРО від ДПС будуть надаватися і обслуговуватися безкоштовно

Голова ДПС Сергій Верланов відвідав форум «Attractive Ukraine: Checkpoint 2019», на якому обговорювались і генерувалися реальні кроки по відновленню кредитування. Сприятлива податкова політика і податкове адміністрування допоможе фінансовому зміцненню підприємств, підвищить їх рейтинг як позичальників. А відтак, і розширить доступ до банківських кредитів.

Голова ДПС розповів про перші кроки і перспективи реформування Податкової служби, яке має на меті підвищення добровільності сплати податків. За словами Сергія Верланова, для досягнення цієї мети ДПС розбудуватиме податкові сервіси, замість силового тиску на бізнес підвищуватиме рівень аналітичної роботи для виявлення ризикових операцій.

«Це дозволить суттєво зменшити кількість перевірок. Зараз ми проводимо 5 тис. планових та 15 тис. позапланових перевірок щорічно. Переорієнтація на інтелектуальну роботу дозволить перевіряти тільки ризикових платників. Як результат – збільшиться відсоток сплати за результатами перевірок – з нинішніх 10 – 15 % до 40 %. Також плануємо зменшити кількість судових справ. Судитися з платниками будемо тільки за наявності залізної доказової бази», – розповів Сергій Верланов.

За словами очільника ДПС, податкова служба вже розпочала кадрове перезавантаження – оголошені конкурси на заміщення 82 посад в Офісі великих платників податків Державної податкової служби.

«Одним із головних викликів для нас сьогодні є забезпечення виконання законів, якими впроваджуються нові правила використання РРО. З 1 січня ми маємо надати для тестування всім бажаючим безкоштовні програмні реєстратори розрахункових операцій, які також будуть безкоштовними і в обслуговуванні. Це пряма норма закону. І ми зараз працюємо над тим, щоб виконати цю вимогу», – зазначив Сергій Верланов.

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/396017.html>

Щодо адміністрування акцизного податку та застосування штрафних санкцій

ДПС України на офіційному вебпорталі за посиланням <https://tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini-/396036.html> повідомила наступне.

З 20 жовтня 2019 року набрали чинності зміни до Податкового кодексу України (далі – ПКУ), внесені Законом України від 20 вересня 2019 року № 129-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі і послуг» (далі – Закон № 129), а саме:

- штрафні санкції за порушення порядку реєстрації акцизних накладних та розрахунків коригування до таких акцизних накладних в Єдиному реєстрі акцизних накладних (підпункти 120².1 – 120².3 ст. 120² ПКУ) не застосовуються до акцизних накладних/розрахунків коригування, які платник зобов'язаний скласти з 01 липня по **30 листопада 2019 року**;

- штрафні санкції за відсутність з вини платника податку реєстрації акцизних складів у системі електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового платником податку – розпорядником акцизного складу (п. 128¹.2 ст. 128¹ ПКУ) застосовуються з **01 жовтня 2019 року**;

- штрафні санкції за незабезпечення з вини розпорядника акцизного складу своєчасного подання до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, електронних документів, що містять дані про фактичні залишки пального та обсяг обігу пального або спирту етилового (п.128¹.3 ст. 128¹) застосовуються з **01 січня 2020 року**;

- підтвердження факту цільового використання бензинів авіаційних або палива для реактивних двигунів для погашення податкових векселів, виданих з 01 січня до **30 листопада 2019 року (включно)** виробниками та імпортерами бензинів авіаційних або палива для реактивних двигунів згідно з п. 229.8 ст. 229 ПКУ, здійснюється шляхом подання такими виробниками та імпортерами до контролюючого органу – векселедержателя копій первинних документів, що підтверджують здійснення операцій, зазначених у п. 26 підрозділу 5 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ;

Разом з цим наводимо редакцію нового п. 28, яким доповнено підрозділ 5 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ:

«28. Платники податку мають право зареєструвати в Єдиному реєстрі акцизних накладних другий примірник акцизних накладних, складених у порядку, передбаченому п. 23 цього підрозділу, за умови, що перший примірник такої акцизної накладної зареєстрований в Єдиному реєстрі акцизних накладних згідно з п. 23 цього підрозділу.

У разі зазначення в акцизній накладній, складеній відповідно до п. 23 цього підрозділу, перший примірник якої зареєстрований в Єдиному реєстрі акцизних накладних, а другий примірник не зареєстрований в Єдиному реєстрі акцизних накладних, помилкових реквізитів особи, що отримує пальне, або у визначених у підпунктах «з» та «и» п. 231.1 ст. 231 ПКУ реквізитах акцизного складу або акцизного складу пересувного, на який отримано пальне:

а) платник, який склав перший примірник акцизної накладної, складає другий примірник такої накладної, в якому зазначає правильні реквізити особи, що отримує пальне, або акцизного складу/акцизного складу пересувного, на який отримано пальне, та в день складання направляє такий примірник особі, що отримує пальне;

б) особа, що отримує пальне, реєструє другий примірник акцизної накладної в Єдиному реєстрі акцизних накладних не пізніше трьох календарних днів, після дня отримання другого примірника акцизної накладної.»

Нагадуємо, що 20 вересня 2019 року Верховною Радою України прийнято Закон № 129. Прийнятий Закон № 129 опубліковано 19.10.2019 у газеті «Голос України» № 200, 23.10.2019 у газеті «Урядовий кур'єр» № 202.

Створення та подання фінансової звітності можливо за допомогою Електронного кабінету

Нагадуємо, що платник податку на прибуток подає разом з відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації з урахуванням вимог ст. 137 ПКУ.

Норми встановлені п. 46.2 ст. 46 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Фінансова звітність, що складається та подається відповідно до п. 46.2 ст. 46 ПКУ, зокрема, платниками податку на прибуток є додатком до податкової декларації з податку на прибуток та її невід'ємною частиною.

Подання документів засобами електронного зв'язку в електронній формі здійснюється платниками відповідно до норм ПКУ та Порядку обміну електронними документами з контролюючими органами, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 06.06.2017 № 557 (далі – Порядок № 557).

Згідно з п. 3 розділу II Порядку № 557 платник, зокрема, створює електронні документи у строки та відповідно до порядку, що визначені законодавством для відповідних документів в електронному та паперовому вигляді, із зазначенням всіх обов'язкових реквізитів.

Для платників податків, які відповідно до п. 49.3 ст. 49 ПКУ обрали спосіб подання звітності засобами електронного зв'язку в електронній формі (у тому числі і за допомогою Електронного кабінету), на вебпорталі ДПС України ведеться та підтримується в актуальному стані рубрика «Електронна звітність». У рубриці «Головна>Електронна звітність>Платникам податків про електронну звітність>Повідомлення платникам податків про подання електронної звітності» викладено повідомлення щодо приймання та обробки фінансової звітності за різними форматами.

При створенні звітності, яка подається до Державної податкової служби України і Державної служби статистики України, слід використовувати формати з першою літерою «S».

Звітність, яка подається тільки до Державної податкової служби України, формується за форматами з першою літерою «J».

Вхід до Електронного кабінету здійснюється за адресою: <https://cabinet.tax.gov.ua>, а також через офіційний вебпортал ДПС (<http://tax.gov.ua/>).

У відкритій та приватній частинах Електронного кабінету в розділі «Допомога» розміщено допомогу щодо створення електронних документів за допомогою режиму «Введення звітності».

В режимі «Введення звітності» приватної частини (особистого кабінету) Електронного кабінету користувач має можливість створювати, редагувати, підписувати та надсилати звітність, зокрема фінансову.

При формуванні відповідної фінансової звітності користувач самостійно встановлює фільтр за параметрами: «рік», «період», «тип форми» та обирає необхідну форму фінансової звітності за звітний період, щодо якого здійснюється звітування/уточнення. В наступному вікні обирає «стан документа» (звітний документ/новий звітний документ/уточнюючий документ) та відповідний територіальний орган ДПС: «регіон», «район».

ФОП – «загальносистемник»: строки подання податкової декларації про майновий стан і доходи та сплати ПДФО

Доводимо до відома, що фізичні особи – підприємці (далі – ФОП) подають до контролюючого органу податкову декларацію про майновий стан і доходи (далі – податкова декларація) за місцем своєї податкової адреси за результатами календарного року у строки, встановлені ПКУ для річного звітного податкового періоду, в якій також зазначаються авансові платежі з податку на доходи фізичних осіб.

Норми встановлені п. 177.5 ст. 177 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

При цьому податкова декларація подається за звітний (податковий) період, який дорівнює календарному року для платників податку на доходи фізичних осіб – ФОП, протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) року (п.п. 49.18.5 п. 49.18 ст. 49 ПКУ).

Підпунктом 177.5.1 п. 177.5 ст. 177 ПКУ визначено, що авансові платежі з податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) розраховуються платником ПДФО самостійно згідно з фактичними даними, зазначеними у Книзі обліку доходів і витрат, кожного календарного кварталу та сплачуються до бюджету до 20 числа місяця, наступного за кожним календарним кварталом (до 20 квітня, до 20 липня і до 20 жовтня). Авансовий платіж за четвертий календарний квартал не розраховується та не сплачується.

Якщо результатом розрахунку авансового платежу за відповідний календарний квартал є від'ємне значення, то авансовий платіж за такий період не сплачується.

Остаточний розрахунок ПДФО за звітний податковий рік здійснюється платником самостійно згідно з даними, зазначеними в податковій декларації, з урахуванням сплаченого ним протягом року ПДФО на підставі документального підтвердження факту його сплати.

Надмірно сплачені суми ПДФО підлягають зарахуванню в рахунок майбутніх платежів з цього податку або поверненню платнику ПДФО в порядку, передбаченому ПКУ (п.п. 177.5.3 п. 177.5 ст. 177 ПКУ).

Згідно з п. 57.1 ст. 57 ПКУ платник податків зобов'язаний самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у поданій ним податковій декларації, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого ПКУ для подання податкової декларації, крім випадків, встановлених ПКУ.

Пунктом 177.11 ст. 177 ПКУ визначено, що ФОП в податковій декларації поряд з доходами від підприємницької діяльності мають зазначати інші доходи з джерел їх походження з України та іноземні доходи.

Крім того, ФОП, стосовно яких проведено державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності за їх рішенням, подають податкову декларацію за останній базовий податковий (звітний) період, в якій відображаються виключно доходи від проведення підприємницької діяльності, протягом 30 календарних днів з дня проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

У разі проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності ФОП за її рішенням останнім базовим податковим (звітним) періодом є період з дня, наступного за днем закінчення попереднього базового податкового (звітного) періоду, до останнього дня календарного місяця, в якому проведено державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності.

Суб'єкти господарювання, які надають в оренду приміщення на неповний робочий день, обчислюють земельний податок на загальних підставах

Відповідно до п.п. 10.1.1 п. 10.1 ст. 10 та п.п. 265.1.3 п. 265.1 ст. 265 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) плата за землю у складі податку на майно належить до місцевих податків.

Сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів (п. 12.3 ст. 12 ПКУ).

Ставки земельного податку з урахуванням п.п. 12.4.1 п. 12.4 ст. 12 ПКУ встановлюються сільськими, селищними, міськими радами та радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах ставок, визначених ст. 274 ПКУ (ставки земельного податку за земельні ділянки,

нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження)) та ст. 277 ПКУ (ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких не проведено).

Згідно із п. 274.1 ст. 274 ПКУ ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування – не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для лісових земель – не більше 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

Ставка земельного податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (*крім державної та комунальної форми власності*) (п. 274.2 ст. 274 ПКУ).

Ставка земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів або в межах населених пунктів, встановлюється у розмірі, зокрема, не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області, а для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області, а для лісових земель – не більше 0,1 відсотка від нормативної грошової оцінки площі ріллі по області (п. 277.1 ст. 277 ПКУ).

Нормами ПКУ не передбачено ставок земельного податку за площі, що надаються в оренду на неповний робочий день (кілька годин на тиждень або день).

Отже, суб'єкти господарювання, які надають в оренду приміщення на неповний робочий день, обчислюють земельний податок на загальних підставах.

До уваги банків та інших фінансових установ!

Державна податкова служба України повідомила, що відповідно до п. 5 постанови Правління Національного банку України від 28 грудня 2018 року № 162 «Про запровадження міжнародного номера банківського рахунку (IBAN) в Україні» (із змінами) та п. 4 наказу Міністерства фінансів України від 09.07.2019 № 292 «Про внесення змін до Порядку подання повідомлень про відкриття/закриття рахунків платників податків у банках та інших фінансових установах до контролюючих органів», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 30.07.2019 за № 832/33803, банки зобов'язані у 10-денний строк після закінчення перехідного періоду, встановленого для проведення зміни діючих рахунків клієнтів банків відповідно до вимог стандарту IBAN, направити контролюючим органам повідомлення про всі відкриті станом на 31 жовтня 2019 року рахунки клієнтів – платників податків.

З 01 по 10 листопада 2019 року ДПС забезпечується приймання повідомлень про усі відкриті станом на 31 жовтня 2019 року нові/змінені рахунки платників податків у національній та іноземній валютах/кореспондентські рахунки за стандартом IBAN (Файли повідомлень F, V, K та T), які будуть направлені фінансовими установами у цей період.

Під час перехідного періоду з 05 серпня по 31 жовтня 2019 року банківськими установами проводилась інвентаризація відкритих рахунків клієнтів у старому форматі. Надходження від контролюючих органів відмови у взятті рахунку на облік вказувало на те, що стосовно певного рахунку банк має вжити додаткових заходів для належної ідентифікації рахунку та/або клієнта рахунку у старому форматі.

З 01 по 10 листопада 2019 року банки мають повторно направити повідомлення про усі відкриті рахунки за стандартом IBAN, у тому числі про рахунки за стандартом IBAN, які не були взяті на облік у контролюючих органах.

Оскільки першоджерелом даних про рахунки клієнтів банків – платників податків є інформація, яку направляють банки в повідомленнях про відкриття/закриття рахунків платників податків на виконання вимог ст. 69 Податкового кодексу України, з 01 по 10 листопада 2019 року на направлені повідомлення про зміну рахунків платників податків у національній та іноземній валютах за стандартом IBAN банк отримає підтвердження про взяття рахунку на облік або повідомлення, що такий рахунок уже обліковується у контролюючих органах (код причини відмови «5»).

Інформація розміщена на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini/396105.html>

Форма та порядок подання уточнюючого податкового розрахунку за формою № 1ДФ

ДПС України за посиланням <https://tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini/396173.html> проінформувала про наступне.

Якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 Податкового кодексу України (далі – ПКУ)) платник податків самостійно виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації (*крім обмежень, визначених цією статтею*), він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої податкової декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку (п. 50.1 ст. 50 ПКУ).

Форма Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, і сум утриманого з них податку (форма № 1ДФ) та Порядок заповнення та подання податковими агентами Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, і сум утриманого з них податку, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 13.01.2015 № 4 із змінами (далі – Порядок № 4).

Уточнюючий податковий розрахунок може подаватися як за звітний період, так і за попередні періоди у разі необхідності проведення коригувань податкового розрахунку після закінчення строку його подання (п. 4.3 Порядку № 4).

Порядок заповнення звітної форми нового та уточнюючого податкових розрахунків є однаковим. Звітний новий та уточнюючий податковий розрахунок подаються на підставі інформації з попередньо поданого податкового розрахунку і містять інформацію лише за рядками й реквізитами, які уточнюються. Для заповнення також використовується інформація з повідомлень про виявлені помилки, які відправляються контролюючими органами до податкового агента (п. 4.4 Порядку № 4).

У разі подання уточнюючого податкового розрахунку у клітинці «Уточнюючий» проставляється відмітка (п. 3.1 Порядку № 4).

Коригування показників розділу I

Для виключення одного помилкового рядка з попередньо введеної інформації потрібно повторити всі графи такого рядка і у графі 9 указати «1» – на виключення рядка.

Для введення нового або пропущеного рядка потрібно повністю заповнити всі його графи і у графі 9 указати «0» – на введення рядка.

Для заміни одного помилкового рядка іншим потрібно виключити помилкову інформацію відповідно до абзацу другого цього пункту та ввести правильну інформацію відповідно до абзацу третього п. 4.4 Порядку № 4, тобто повністю заповнити два рядки, один з яких виключає попередньо внесену інформацію, а другий вносить правильну інформацію. У такому разі в першому рядку в графі 9 указується «1» – рядок на виключення, а в другому – «0» – рядок на введення.

Коригування показників розділу II:

підрозділ «Оподаткування процентів»:

Для виключення помилкового рядка з попередньо введеної інформації у рядку «Оподаткування процентів – виключення**» потрібно повторити всі графи помилкового рядка, а в рядку «Оподаткування процентів» відобразити правильну інформацію.

підрозділ «Оподаткування виграшів (призів) у лотерею»:

Для виключення помилкового рядка з попередньо введеної інформації у рядку «Оподаткування виграшів (призів) у лотерею – виключення***» потрібно повторити всі графи помилкового рядка, а в рядку «Оподаткування виграшів (призів) у лотерею» відобразити правильну інформацію.

підрозділ «Військовий збір»:

Для виключення помилкового рядка з попередньо введеної інформації у рядку «Військовий збір – виключення****» потрібно повторити всі графи помилкового рядка, а в рядку «Військовий збір» відобразити правильну інформацію.

Довідково: Відповідно до п.п. «б» п. 176.2 ст. 176 ПКУ особи, які відповідно до ПКУ мають статус податкових агентів, зобов'язані подавати у строки, встановлені ПКУ для податкового кварталу, податковий розрахунок суми доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, а також суми утриманого з них податку до контролюючого органу за місцем свого розташування. Такий розрахунок подається лише у разі нарахування сум зазначених доходів платнику податку податковим агентом протягом звітного періоду. Запровадження інших форм звітності з зазначених питань не допускається.

Податкова декларація, розрахунок, звіт (далі – податкова декларація) – документ, що подається платником податків (у тому числі відокремленим підрозділом у випадках, визначених ПКУ) контролюючому органу у строки, встановлені законом, на підставі якого здійснюється нарахування та/або сплата податкового зобов'язання або відображаються обсяги операції (операцій), доходів (прибутків), щодо яких податковим та митним законодавством передбачено звільнення платника податку від обов'язку нарахування і сплати податку і збору, чи документ, що свідчить про суми доходу, нарахованого (виплаченого) на користь платників податків – фізичних осіб, суми утриманого та/або сплаченого податку (п. 46.1 ст. 46 ПКУ).

Особливості складання податкової накладної управителем майна, який веде окремий облік з ПДВ

Криворізьке північне управління звертає увагу, що для цілей оподаткування ПДВ платником цього податку є особа – управитель майна, яка веде окремий податковий облік з ПДВ щодо господарських операцій, пов'язаних з використанням майна, що отримане в управління за договорами управління майном.

Для цілей оподаткування господарські відносини між управителем майна з власної господарської діяльності та його діяльності з управління майном прирівнюються до відносин на основі окремих цивільно-правових договорів.

Норми встановлені п.п. 5 п. 180.1 ст. 180 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Норми п.п. 5 п. 180.1 ст. 180 ПКУ не поширюються на управителів майна, які здійснюють управління активами інститутів спільного інвестування, фондів банківського управління, фондів фінансування будівництва та фондів операцій з нерухомістю, створених відповідно до закону.

Взяття на облік договору управління майном здійснюється шляхом додаткового взяття на облік управителя майна як платника податків – відповідального за утримання та внесення податків до бюджету під час виконання договору.

Управителю майна при взятті на облік договору управління майном присвоюється 9-значний реєстраційний (обліковий) номер платника податків, який використовується для сплати податків, виконання прав та обов'язків платника податків за договором окремо від власної діяльності.

Цей номер згідно з п. 1.6 розділу I Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 14.11.2014 № 1130 (zareєстровано у Міністерстві юстиції України 17.11.2014 за № 1456/26233), із змінами є також індивідуальним податковим номером платника ПДВ для особи – управителя майна.

Відповідно до п. 1 Порядку заповнення податкової накладної, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307 (zareєстровано у Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 137/28267) із змінами та доповненнями (далі – Порядок № 1307), при здійсненні господарських операцій, пов'язаних з використанням майна, отриманого в управління за договорами про управління майном, податкова накладна складається особою – управителем майна, яка веде окремий облік з ПДВ таких господарських операцій та відповідальна за утримання і внесення ПДВ до бюджету.

При цьому у такій податковій накладній у графі «Постачальник (продавець)» зазначається найменування управителя майна, а у графах «Індивідуальний податковий номер» та «Податковий номер» зазначається присвоєний 9-ти значний номер.

Решта реквізитів податкової накладної заповнюються у відповідності з Порядком № 1307.

Плата за землю: про перенесення терміну сплати

Нагадуємо, що податкове зобов'язання стосовно плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

Норми встановлені п. 287.3 ст. 287 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Згідно з ст. 530 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435-IV зі змінами і доповненнями, якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Тобто, граничний термін сплати плати за землю – 30 числа місяця, що настає за звітним місяцем.

Слід зазначити, що нормами ПКУ не передбачено перенесення термінів сплати податків і зборів, якщо останній день сплати податкового зобов'язання припадає на вихідний або святковий день.

Отже, якщо останній день сплати плати за землю припадає на вихідний або святковий день, то її потрібно сплатити напередодні встановленого граничного терміну.

Визначення доходу, якщо сільськогосподарський товаровиробник отримав відсотки за депозитом

Доводимо до відома платників, що сільськогосподарські товаровиробники для переходу на спрощену систему оподаткування або щорічного підтвердження статусу платника єдиного податку подають до 20 лютого поточного року, зокрема, розрахунок частки сільськогосподарського товаровиробництва (юридичні особи) – контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Норми встановлені абзацами першим та четвертим п.п. 298.8.1 п. 298.8 ст. 298 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Форма розрахунку частки сільськогосподарського товаровиробництва затверджена наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 26.12.2011 № 772 «Про затвердження Розрахунку частки сільськогосподарського товаровиробництва» із змінами.

При складанні Розрахунку сільськогосподарські товаровиробники керуються даними бухгалтерського обліку.

Відображення операцій в бухгалтерському обліку здійснюється відповідно до Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 30.11.1999 № 291 із змінами, або якщо підприємство веде облік за спрощеною формою – відповідно до Спрощеного Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 19.04.2001 № 186 із змінами та доповненнями.

Загальна сума доходу підприємства визначається відповідно до вимог Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 15 «Дохід», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 29.11.1999 № 290 «Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку» із змінами (далі – П(С)БО 15).

Згідно з п. 7 П(С)БО 15 визнані доходи класифікуються в бухгалтерському обліку за такими групами: дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг); чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг); інші операційні доходи; фінансові доходи; інші доходи.

Дохід визнається під час збільшення активу або зменшення зобов'язання, що зумовлює зростання власного капіталу (за винятком зростання капіталу за рахунок внесків учасників підприємства), за умови, що оцінка доходу може бути достовірно визначена (абзац перший п. 5 П(С)БО 15).

Отже, відсотки за депозитом включаються до загальної суми доходу при визначенні частки сільськогосподарського товаровиробництва, оскільки відповідають умовам визначення доходу.

Платникам єдиного податку 1 групи РРО не потрібні. Для решти представників мікробізнесу будуть безкоштовні програмні РРО від ДПС

Державна податкова служба продовжує роз'яснювати зміни до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» та інших законів України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі та послуг (закон № 128-IX від 20.09.2019) та зміни до Податкового кодексу України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі і послуг (закон № 129-IX від 20.09.2019).

Закон № 128-IX відкрив можливість використовувати замість традиційних РРО спеціальні програми. Таку програму можна буде встановити на будь-який гаджет, у тому числі і на смартфон. При цьому в п.п. 11 п. 2 Закону № 128-IX прямо записано, що «Контролюючий орган забезпечує безкоштовне програмне рішення для використання суб'єктом господарювання». Тобто, безкоштовним буде не тільки скачування самої програми, але і її обслуговування.

Також звертаємо увагу платників, що дія згадуваних законів не поширюється на фізичних осіб, які продають на ринку власні вживані речі або продукти власного підсобного господарства. Також під дію цих законів не підпадають платники єдиного податку, що належать до I групи, тобто чий річний дохід не перевищує 300 тисяч гривень. Це означає, що вказаним категоріям громадян і приватних підприємців касові апарати застосовувати не потрібно і після того, як нові правила застосування РРО наберуть чинності.

Інформація розміщена на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://www.tax.gov.ua/media-tsentr/novini/396343.html>

Платники Дніпропетровщини за десять місяців перерахували до бюджетів усіх рівнів та єдиного внеску понад 61 мільярд гривень

З січня по жовтень 2019 року Головним управлінням ДПС у Дніпропетровській області забезпечено до бюджетів усіх рівнів 48 млрд 1 млн грн, що на 16 млрд 191,5 млн грн перевищує показник відповідного періоду минулого року.

Так, до державного бюджету впродовж десяти місяців 2019 року спрямовано 27 млрд 174,1 млн грн, що на 11 млрд 660 млн грн більше надходжень січня – жовтня минулого року.

До місцевих бюджетів за відповідний період забезпечено 20 млрд 826,9 млн гривень. Це на 4 млрд 531,5 млн грн більше фактичних надходжень січня – жовтня 2018 року.

За підсумками десяти місяців поточного року єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування зібрано 13 млрд 62,9 млн грн, що перевищує минулорічні показники на 2 млрд 34,2 млн гривень.

Набрав чинності Указ Президента України щодо забезпечення сприятливих умов для діяльності фізичних осіб – підприємців

Інформуємо, що 19.10.2019 набрав чинності Указ Президента України від 17 жовтня 2019 року № 761/2019 «Про невідкладні заходи щодо забезпечення сприятливих умов для діяльності фізичних осіб – підприємців» (далі – Указ № 761).

З метою покращення умов для розвитку підприємництва, здійснення фізичними особами підприємницької діяльності, Указом № 761 встановлено Кабінету Міністрів України внести на розгляд Верховної Ради України законопроекти, спрямовані, зокрема, на:

▶ запровадження дворічного мораторію на проведення перевірок фізичних осіб – підприємців (*крім тих, які здійснюють високорентабельні види діяльності з істотними ризиками ухилення від оподаткування*) щодо дотримання ними порядку застосування реєстраторів розрахункових операцій;

▶ пом'якшення відповідальності фізичних осіб – підприємців за порушення ними встановленого порядку подання до контролюючих органів звітності, пов'язаної із застосуванням реєстраторів розрахункових операцій;

Крім того, Кабінету Міністрів України належить, зокрема:

◀ вжити необхідних заходів для забезпечення прозорих і необтяжливих процедур реєстрації розрахункових операцій під час реалізації товарів (надання послуг) через мережу Інтернет та надання роз'яснень щодо порядку застосування таких процедур;

◀ забезпечити з 01 січня 2020 року можливість тестування платниками податків під час здійснення розрахункових операцій безкоштовного програмного рішення для використання такими платниками програмних реєстраторів розрахункових операцій.

Указ № 761 опубліковано у офіційному виданні «Урядовий кур'єр» від 19.10.2019 № 200.

Завершено перехід на міжнародний стандарт IBAN

Криворізьке північне управління інформує, що за повідомленням Національного банку України (далі – НБУ) (<https://bank.gov.ua/news/all/zaversheno-perehid-na-mijnarodniy-standart-iban>) усі банки України повністю завершили перехід на міжнародний стандарт номера банківського рахунка IBAN для зручної ідентифікації банківських рахунків і здійснення розрахунків між ними.

Номери рахунків клієнтів банків в Україні міститимуть 29 символів та відповідатимуть вимогам стандарту IBAN, який використовується у Європі. Завдяки скороченню кількості реквізитів використання цього міжнародного стандарту робить комфортнішим оформлення розрахункових документів.

Перехід на стандарт IBAN розпочався 05 серпня 2019 року і тривав до 31 жовтня 2019 року. Під час переходу на стандарт IBAN банки надавали інформацію про нові та змінені за стандартом IBAN рахунки клієнтів – платників податків відповідним контролюючим органам.

Статистика НБУ підтверджує, що дедалі більше клієнтів проводять розрахунки за стандартом IBAN. Станом на 31 жовтня 2019 року 103 учасники Системи електронних платежів здійснили 66 % від загальної кількості платежів саме з використанням IBAN.

Водночас клієнти ще мають час, щоб призвичаїтися до нового стандарту. **Включно до 12 січня 2020 року** можна використовувати ті платіжні реквізити, які застосовувалися до запровадження цього міжнародного стандарту. У цей період банки приймають до виконання документи на переказ коштів клієнтів, у яких заповнені або пара реквізитів «Код банку» та «Рахунок», або рахунок за стандартом IBAN.

Остаточний перехід усіх розрахунків клієнтів на стандарт IBAN відбудеться з **13 січня 2020 року** – з цієї дати клієнти зможуть проводити розрахунки виключно з використанням IBAN.

Довідково:

IBAN (International Bank Account Number) – міжнародний номер банківського рахунка. Кожна держава самостійно встановлює структуру номера рахунка IBAN згідно з вимогами стандарту ISO 13616. Для України IBAN складається із 29 літерно-цифрових символів: коду країни, контрольного розряду, коду банку та номера рахунка.

У результаті запровадження IBAN за першими двома літерами одразу можна розпізнати країну учасника розрахунку (UA – Україна), а за допомогою контрольного розряду – забезпечити уніфіковану перевірку рахунка клієнта на його коректність.

Про звітування юросіб у разі переходу в середині року зі спрощеної системи оподаткування на загальну

Нагадуємо, що податковим (звітним) періодом для юридичних осіб – платників єдиного податку третьої групи є календарний квартал, а платників єдиного податку четвертої групи – календарний рік.

Норми встановлені п. 294.1 ст. 294 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Податковими (звітними) періодами для платників податку на прибуток підприємств, *крім випадків, передбачених п. 137.5 ст. 137 ПКУ*, є календарні: квартал, півріччя, три квартали, рік. При цьому податкова декларація розраховується наростаючим підсумком. Податковий (звітний) період починається з першого календарного дня податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем податкового (звітного) періоду (п. 137.4 ст. 137 ПКУ).

З урахуванням положення п.п. «а» п. 137.5 ст. 137 ПКУ платники єдиного податку, які переходять на загальну систему оподаткування в середині року, сплачують податок на прибуток на підставі податкової декларації за річний податковий (звітний) період (як новостворені), який для них починається з дати переходу на загальну систему та закінчується 31 грудня такого року.

Отже, у разі переходу платника єдиного податку на загальну систему оподаткування в середині року такий платник подає податкову декларацію з податку на прибуток підприємств, форма якої затверджена наказом Міністерства фінансів України від 20.10.2015 № 897 із змінами та доповненнями (далі – Декларація), за податковий (звітний) рік, який починається з дати переходу на загальну систему оподаткування та закінчується 31 грудня такого року.

Крім того, оскільки об'єкт оподаткування податком на прибуток визначається на підставі фінансової звітності підприємства, то такий платник податку разом з Декларацією повинен подати фінансову звітність за період перебування на спрощеній системі оподаткування та за звітний рік (з 01 січня по 31 грудня такого року).

Відповідальність ФОП, яка річний звіт з єдиного внеску подала не за встановленою формою

Доводимо до відома, що форми та строки подання звітності з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) передбачено Порядком формування та подання страхувальниками звіту щодо сум нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 14.04.2015 № 435 із змінами і доповненнями (далі – Порядок № 435).

Пунктом 2 розділу III Порядку № 435 визначено, що фізичні особи – підприємці (далі – ФОП), у тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування, без використання праці найманих працівників, формують та подають Звіт про суми нарахованого доходу застрахованих осіб та суми нарахованого єдиного внеску самі за себе один раз на рік до 10 лютого року, наступного за звітним періодом, за формою згідно з таблицею 1 додатка 5 до Порядку № 435.

Якщо ФОП подала до контролюючого органу звітність не за встановленою формою, то відповідно до п. 7 частини 11 ст. 25 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями органом ДПС здійснюється накладення на таку особу штрафу у розмірі 10 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Ті самі дії, вчинені платником єдиного внеску, до якого протягом року було застосовано штраф за таке порушення, – тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 60 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Крім того, згідно з частиною першою ст. 165¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення від 07 грудня 1984 року № 8073-X із змінами та доповненнями (далі – КУпАП), зокрема, подання не за встановленою формою звітності щодо єдиного внеску, – тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, ФОП або особу, яка забезпечує себе роботою самостійно, від 30 до 40 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне із правопорушень, зазначених у частині першій ст. 165¹ КУпАП, – тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, ФОП або особу, яка забезпечує себе роботою самостійно, від 40 до 50 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Новації у сфері застосування РРО

Державна податкова служба України звертає увагу платників податків на ключові новації законів «Про внесення змін до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» щодо детінізації розрахунків в сфері торгівлі і послуг» та «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо детінізації розрахунків в сфері торгівлі і послуг» (закони України № 128-IX та № 129-IX від 20.09.2019 відповідно).

► РРО не потрібно використовувати спрощенням 1 групи (річний дохід до 300 тис. грн), а також фізичним особам, які продають на ринку власні вживані речі або продукти власного підсобного господарства.

► Нові закони про РРО відкрили можливість використовувати замість традиційних спеціальні програми, призначені для реєстрації розрахункових операцій. Таку програму можна буде встановити на будь-який гаджет, у тому числі і на смартфон. При цьому закон прямо зобов'язує контролюючий орган забезпечити безкоштовне програмне рішення для використання суб'єктом господарювання. Тобто, безкоштовним буде не тільки скачування самої програми, але і її підтримка.

► Використовувати програмні РРО можна буде з 19 квітня 2020 року.

► З жовтня 2020 року використання РРО стане обов'язковим (крім платників єдиного податку 1 групи) для фізичних осіб – платників єдиного податку ризикових сфер діяльності – продавців ювелірних виробів, медпрепаратів і ліків, складних побутових приладів, автозапчастин, магазинів з продажу секонд-хенду. Також використовувати РРО мають ресторани, кафе, турагенції, готелі.

► З 1 січня 2021 року використання РРО буде обов'язковим для фізичних осіб – платників єдиного податку 2, 3, 4 груп незалежно від видів діяльності.

Інформація розміщена на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/396375.html>

Як повернути помилково та/або надміру сплачені суми грошового зобов'язання та пені

ДПС України за посиланням <https://tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini-/396461.html> повідомила наступне.

Платник податків має право повернути помилково та/або надміру сплачені суми грошового зобов'язання відповідно до п. 43.1 ст. 43 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ).

Умови повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені

-- **Відсутність податкового боргу** (п. 43.1 ст. 43 ПКУ).

У разі наявності у платника податків податкового боргу, повернення помилково та/або надміру сплаченої суми грошового зобов'язання проводиться лише після повного погашення такого податкового боргу платником податків. При цьому для його погашення платник має право використати зазначену суму переоплати, подавши відповідну заяву на перекид.

-- **Подання платником податків заяви** про таке повернення (крім повернення надміру утриманих (сплачених) сум податку на доходи фізичних осіб, які розраховуються контролюючим органом на підставі поданої платником податків податкової декларації за звітний календарний рік шляхом проведення перерахунку за загальним річним оподатковуваним доходом платника податку) (п. 43.3 ст. 43 ПКУ).

Заява подається у довільній формі до територіального органу ДПС за місцем адміністрування (обліку) помилково та/або надміру сплаченої суми протягом 1 095 днів від дня її виникнення, в якій необхідно зазначити напрям перерахування коштів:

- на поточний рахунок платника податків в установі банку;

- на погашення грошового зобов'язання та/або податкового боргу з інших платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, незалежно від виду бюджету;
- повернення у готівковій формі коштів за чеком у разі відсутності у платника податків рахунка в банку (п. 43.4 ст. 43 ПКУ).

Повернення податку на додану вартість

У разі повернення надміру сплачених податкових зобов'язань з податку на додану вартість, зарахованих до бюджету з рахунка платника податку в системі електронного адміністрування податку на додану вартість (СЕА ПДВ) у порядку, визначеному п. 200 ПКУ, такі кошти підлягають поверненню виключно на рахунок платника в СЕА ПДВ. У разі його відсутності на момент звернення платника податків із заявою на повернення надміру сплачених податкових зобов'язань з ПДВ чи на момент фактичного повернення коштів – шляхом перерахування на поточний рахунок платника податків в установі банку (п. 43.4¹ ст. 43 ПКУ).

Повернення єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування

У випадку надмірної сплати сум єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (єдиний внесок) на рахунок 3719 податковими органами здійснюється зарахування цих коштів у рахунок майбутніх платежів за тим самим рахунком відповідно до встановленого розміру єдиного внеску та у порядку календарної черговості виникнення зобов'язань платника з цього платежу (згідно з Порядком зарахування у рахунок майбутніх платежів єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування або повернення надміру та/або помилково сплачених коштів, затвердженим наказом МФУ від 16.01.2016 №6 (далі – Порядок № 6)).

Повернення коштів здійснюється у випадках:

1) надмірної або помилкової сплати сум єдиного внеску та/або застосованих фінансових санкцій на відповідний рахунок 3719;

Для повернення коштів подається заява до податкового органу, на рахунок якого сплачено кошти, за формою, визначеною у додатку 1 до Порядку № 6.

2) помилкової сплати сум єдиного внеску та/або застосованих фінансових санкцій на невідповідний рахунок 3719;

Для повернення коштів подається заява до податкового органу, на рахунок якого сплачено кошти, за формою, визначеною у додатку 1 до Порядку № 6.

3) помилкової сплати сум єдиного внеску та/або застосованих фінансових санкцій на рахунок з обліку доходів бюджету;

Для повернення коштів подається заява до податкового органу за місцем обліку помилково сплачених коштів у довільній формі із зазначенням суми та напряму повернення.

Кошти підлягають поверненню з урахуванням положень ст. 43 ПКУ та п. 12 ст. 9 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

4) помилкової сплати податкових зобов'язань з податків, зборів, штрафних (фінансових) санкцій та пені, передбачених ПКУ, на рахунок 3719.

Для повернення коштів подається заява до податкового органу, на рахунок якого сплачено кошти, за формою, визначеною у додатку 1 до Порядку № 6.

Кошти підлягають поверненню з урахуванням положень ст. 43 ПКУ та п. 12 ст. 9 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

У разі надходження заяви про повернення коштів, що надміру сплачені страхувальниками, які беруть добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, платник додає оригінал або завірену ним копію розрахункового документа (квитанцію, платіжне доручення тощо), що підтверджує сплату коштів на рахунок 3719.

У разі надходження заяви про повернення коштів з рахунку 3719 підрозділ податкового органу, на який покладено функцію адміністрування єдиного внеску, у строк не більше ніж десять робочих днів з дати реєстрації заяви проводить перевірку наданої платником інформації.

Заява залишається без задоволення у таких випадках:

- невідповідність заяви формі, визначеній у додатку 1 до Порядку № 6 ([форма заяви](#));

- недостовірність викладеної у заяві платника інформації;

- подання заяви не за місцем обліку надміру та/або помилково сплачених сум єдиного внеску;

- наявність у платника заборгованості зі сплати єдиного внеску та/або фінансових санкцій.

У разі відмови в задоволенні заяви про повернення коштів з рахунку 3719 платнику єдиного внеску підрозділом податкового органу, на який покладено функцію адміністрування єдиного внеску, надається повідомлення за підписом посадової особи із зазначенням причин відмови.

Нагадуємо, що 26.04.2019 набрав чинності наказ Міністерства фінансів України від 11.02.2019 № 60 «Про затвердження Порядку інформаційної взаємодії Державної фіскальної служби України, її територіальних органів, Державної казначейської служби України, її територіальних органів, місцевих фінансових органів у процесі повернення платникам податків помилково та/або надміру сплачених сум грошових зобов'язань та пені», яким запроваджується єдина автоматизована система щодо повернення платежів, що належать:

- державному бюджету – з 01 серпня 2019 року;

- місцевим бюджетам, та платежів, які підлягають розподілу між державним та місцевими бюджетами – з 01 листопада 2019 року.

Заява може бути подана платником до територіального органу ДПС в електронній формі за допомогою засобів інформаційно-телекомунікаційних систем та з дотриманням вимог законодавства у сферах захисту інформації, електронних довірчих послуг та електронного документообігу.

Отже, з **01 серпня 2019 року**, платники податків можуть подати заяву (у довільній формі), на повернення помилково та/або надміру сплачених сум грошових зобов'язань по платежах, належних державному бюджету в електронному вигляді через приватну частину «Електронного кабінету» вибравши у меню «Листування з ДФС».

При цьому, дія Порядку № 60 не поширюється на:

- відшкодування ПДВ;

- повернення авансових платежів (передоплати), помилково та/або надміру внесених платниками податків за власним бажанням, як попереднього грошового забезпечення сплати майбутніх митних та інших платежів, що сплачуються до/або під час митного оформлення, та грошової застави;
- повернення митних та інших платежів, що сплачуються до/або під час митного оформлення;
- повернення помилково та/або надміру перерахованих (унесених) платниками коштів, сплачених шляхом надання при митному оформленні податкового векселя;
- повернення суми акцизного податку, внесеної в рахунок погашення податкових векселів;
- виконання рішень судів щодо безспірного списання коштів, помилково або надміру зарахованих до бюджетів.

Призначення засобу кваліфікованого електронного підпису чи печатки «ІТ Користувач ЦСК-1»

Криворізьке північне управління повідомляє, що засіб кваліфікованого електронного підпису чи печатки «ІТ Користувач ЦСК-1» (далі – Програма) призначений для застосування на комп'ютерній техніці клієнтів Кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг Інформаційно-довідкового департаменту ДПС (далі – Кваліфікований надавач ЕДП ІДД ДПС) та виконує наступні функції:

- накладення кваліфікованого електронного підпису чи печатки на будь-яку інформацію в електронному вигляді (текстові, відео-, аудіо- файли, файли баз даних тощо), а також для криптографічного захисту інформації, шляхом її направленою шифрування;
- генерацію ключів заявників Кваліфікованого надавача ЕДП ІДД ДПС, резервне копіювання особистого ключа з одного носія ключової інформації на інший, знищення особистого ключа;
- перевірку сертифіката користувача;
- формування та передачу до Кваліфікованого надавача ЕДП ІДД ДПС запиту на блокування/скасування сертифіката користувача;
- доступ до сертифікатів Кваліфікованого надавача ЕДП ІДД ДПС, серверів Кваліфікованого надавача ЕДП ІДД ДПС, сертифікатів інших користувачів та списку відкликаних сертифікатів з метою перегляду, пошук сертифікатів користувачів у файловому сховищі, визначення статусу сертифікатів користувачів, перевірку цілісності сертифікатів.

Порядок оформлення трудових відносин з найманими працівниками однаковий для всіх роботодавців

Звертаємо увагу, що чинним законодавством передбачено однаковий порядок оформлення трудових відносин з найманими працівниками для всіх роботодавців – і юридичних осіб, і фізичних осіб – підприємців.

Оформлюючи працівника на роботу, необхідно:

- укласти у письмовій формі трудовий договір (п. 6 ч. 1 ст. 24 Кодексу законів про працю України).
- оформити наказ про прийняття на роботу (типова форма № П-1 «Наказ (розпорядження) про прийняття на роботу», затверджена наказом Державного комітету статистики України від 05.12.2008 № 489);
- повідомити органи ДПС про прийняття працівника на роботу (форма повідомлення про прийняття працівника на роботу (далі – Повідомлення), затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 17.06.2015 № 413).

Повідомлення подається до територіальних органів Державної податкової служби за місцем обліку роботодавця як платника єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування одним із таких способів:

- засобами електронного зв'язку з використанням кваліфікованого сертифіката відкритого ключа відповідальних осіб згідно з вимогами законодавства у сфері електронного документообігу та електронних довірчих послуг;
- на паперових носіях разом з копією в електронній формі;
- на паперових носіях, якщо трудові договори укладено не більше ніж із п'ятьма особами.

До уваги платників ПДВ!

Нагадуємо, що згідно з п. 4 Порядку заповнення податкової накладної, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 137/28267, із змінами, податкова накладна заповнюється державною мовою.

При цьому у разі неможливого перекладу з іноземної мови торгової марки або найменування товару на державну мову та з метою збереження ідентифікації такого товару, в податковій накладній в графі 2 «*Опис (номенклатура) товарів/послуг постачальника (продавця)*» допускається зазначити назву торгової марки та у вигляді аббревіатури номенклатуру товару без перекладу його на державну мову.

Сумлінна сплата екоподатку – крок до чистого довкілля!

Екологічний податок є одним із важливих компенсаторів негативного впливу на природу різного роду шкідливих та небезпечних факторів, які виникають у процесі господарської діяльності платників. У зв'язку з цим очільник Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Ганна Чуб акцентувала увагу суб'єктів господарювання на необхідність своєчасної та у повному обсязі сплати цього податку.

Дніпропетровщина – самодостатній регіон з потужним промисловим потенціалом, який характеризується високим рівнем важкої індустрії, розвинутим сільськогосподарським виробництвом, багатими природними ресурсами тощо. Майже на всій території області переважають родючі чорноземні ґрунти.

Головною річкою гідрографічної мережі Дніпропетровщини є Дніпро. Розгалужена система водопостачання дозволяє вести інтенсивне сільське господарство. Дніпропетровщина багата на корисні копалини. Мінерально-сировинна база характеризується широкою різноманітністю видів і значними запасами деяких корисних копалин. В області є родовища та значні запаси паливно-енергетичної сировини – вугілля, нафти, газу і газоконденсату, а також талько-магнезитової, каолінової, уранової, будівельної тощо.

Враховуючи галузеву специфіку регіону важливим аспектом є підтримка стану навколишнього природного середовища на належному рівні.

Значна кількість підприємств, що знаходяться у регіоні, здійснюючи свою діяльність з метою отримання прибутків, не повинні забувати про конституційне право громадян на чисте довкілля.

Питання накопичення та утилізації промислових відходів має загальнодержавне значення, оскільки більша частина відходів містить шкідливі для навколишнього природного середовища та людини речовини.

Вирішення проблеми утилізації відходів – це очищення довкілля від токсичних речовин та отримання при цьому корисних продуктів і, як наслідок, економічного ефекту, не тільки для суб'єктів господарювання (прибуток), а і для громадян (додаткові робочі місця).

Переробка відходів має велике екологічне значення, оскільки сприяє захисту довкілля від негативного їх впливу та забезпечує ощадливе використання матеріально-сировинних і енергетичних ресурсів.

Тому, навіть незначне поліпшення екологічного стану можна вважати, певною мірою, перемогою. Основним завданням на майбутнє є побудова зеленої економіки в області саме на межі зіставлення інтересів економіки та екології.

Наразі необхідно напрацьовувати спільні рішення підприємців та органів державної влади для покращення екологічної ситуації в області.

Одним з кроків до цього є забезпечення сумлінної сплати екологічного податку усіма суб'єктами господарювання, діяльність яких супроводжується забрудненням навколишнього середовища.

Звертаємо увагу платників на важливість своєчасної сплати екологічного податку, що зараховується до загального фонду Державного бюджету України і спеціального фонду місцевих бюджетів та спрямовується на фінансування природоохоронних заходів у рамках державної екологічної політики України.

Нагадуємо, що граничними термінами подання декларації екологічного податку та сплати податкових зобов'язань з цього податку вважаються за:

- ▶ I квартал 2019 року – 10 травня та 20 травня 2019 року відповідно;
- ▶ II квартал 2019 року – 09 серпня та 19 серпня 2019 року відповідно;
- ▶ III квартал 2019 року – 11 листопада та 19 листопада 2019 року відповідно;
- ▶ IV квартал 2019 року – 10 лютого та 19 лютого 2020 року відповідно.

Інформація для фізичних осіб – підприємців – платників єдиного податку щодо застосування РРО

ДПС України повідомила, що реєстратори розрахункових операцій (далі – РРО) та розрахункові книжки не застосовуються при продажу товарів (наданні послуг) фізичними особами – підприємцями (далі – ФОП), які відносяться відповідно до Податкового кодексу України (далі – ПКУ) до груп платників єдиного податку, що не застосовують РРО.

** Крім продажу (наданні послуг):*

- технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту;
- лікарських засобів та виробів медичного призначення.

(п. 6 ст. 9 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг», із змінами та доповненнями (далі – Закон № 265)).

Суб'єкти підприємницької діяльності мають право здійснювати розрахунки без застосування РРО з використанням розрахункових книжок та книг обліку розрахункових операцій при здійсненні роздрібною торгівлю продовольчими товарами, що здійснюється ФОП, які сплачують єдиний податок.

** Крім роздрібною торгівлю піддакцизними товарами.*

(п.1 Переліку окремих форм та умов проведення діяльності у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, яким дозволено проводити розрахункові операції без застосування реєстраторів розрахункових операцій з використанням розрахункових книжок та книг обліку розрахункових операцій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2000 року № 1336 «Про забезпечення реалізації статті 10 Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями).

Не застосовують РРО платники єдиного податку:

(п. 296.10 ст. 296 ПКУ)

- першої групи;

- другої, третьої та четвертої груп (фізичні особи – підприємці) незалежно від обраного виду діяльності, обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 1 000 000 гривень.

Застосування РРО є обов'язковим:

ФОП – платники єдиного податку другої, третьої та четвертої груп, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі при продажу товарів (наданні послуг) зобов'язані проводити розрахункові операції на повну суму покупки через зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи РРО з роздрукуванням відповідних розрахункових документів у разі:

- перевищення в календарному році незалежно від обраного виду діяльності обсягу доходу понад 1 000 000 гривень (п. 296.10 ст. 296 ПКУ);

Застосування РРО розпочинається з першого числа першого місяця кварталу, наступного за виникненням такого перевищення, та продовжується у всіх наступних податкових періодах протягом реєстрації суб'єкта господарювання як платника єдиного податку.

- здійснення реалізації технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту незалежно від групи єдиного податку та обсягу річного доходу (п. 296.10 ст. 296 ПКУ);

- здійснення реалізації лікарських засобів та виробів медичного призначення незалежно від групи єдиного податку та обсягу річного доходу (п. 296.10 ст. 296 ПКУ);

- здійснення роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності, пов'язаної з роздрібним продажем пива, сидру, пері (без додання спирту) та столових вин (п. 291.5 ст. 291 ПКУ).

З 01.10.2020 застосування РРО стане обов'язковим в тому числі для:

ФОП – платників єдиного податку другої, третьої та четвертої груп, які здійснюють:

- реалізацію товарів (надання послуг) через мережу інтернет;

- реалізацію ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння;

- роздрібну торгівлю уживаними товарами в магазинах;

- діяльність ресторанів, кафе, ресторанів швидкого обслуговування, якщо така діяльність є іншою, ніж визначена у п.11 ст.9 Закону про РРО;
- діяльність туристичних агентств, туристичних операторів;
- діяльність готелів і подібних засобів тимчасового розміщення;
- реалізацію текстилю (окрім реалізації за готівкові кошти на ринках);
- реалізацію деталей та приладдя для автотранспортних засобів відповідно до переліку, що затверджується КМУ.

Увага! З 01 січня 2021 року застосування РРО стане обов'язковим для всіх фізичних осіб – підприємців – платників єдиного податку, крім I групи

При цьому з 01 січня 2021 року граничний обсяг доходу для фізичних осіб-підприємців – платників єдиного податку II групи збільшується з 1,5 млн грн до 2,5 млн гривень.

ФОП матимуть можливість використовувати на вибір електронний додаток для реєстрації чеків чи касовий апарат.

Програма електронного додатку для реєстрації чеків буде у смартфоні, завантажити її з вебпорталу податкової можна буде абсолютно безкоштовно.

Підприємцю не треба буде витрачатися на касові апарати та їх обслуговування.

Використовувати програмні РРО можна буде через півроку після вступу Закону № 128-IX в дію.

Нововведення мають на меті захистити права споживачів та сумлінних представників бізнесу, вивести із тіні цілі сектори економіки, що в свою чергу створить передумови для пришвидшення економічного зростання.

Звертаємо увагу, що на офіційному вебпорталі ДПС створено новий банер [«Новітні РРО»](#), в якому розміщена актуальна інформація щодо новацій у сфері застосування РРО, відповіді на питання, які найбільш цікавлять бізнес та громадськість, нормативно-правові акти, посилання на програмний інтерфейс (API) через який здійснюється взаємодія програмного забезпечення новітніх моделей з інформаційною системою ДПС тощо.

Інформація розміщена на офіційному вебпорталі ДПС України за посилання

<https://tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini-/396577.html>

Декларація з туристичного збору за III квартал 2019 року подається за новою формою

Звертаємо увагу платників туристичного збору, що з 01.01.2019 внесено зміни до ст. 268 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), якою визначається порядок справляння туристичного збору (далі – збір).

Так, відповідно до внесених змін, з 01.01.2019:

- змінено базу справляння збору, а саме: вартість проживання (ночівлі) замінено на кількість днів тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі), визначених п.п. 268.5.1 п. 268.5 ст. 268 ПКУ;
- змінено порядок встановлення ставки збору, а саме: ставка застосовується не до вартості проживання, а до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року;
- визначено поняття внутрішнього та в'їзного туризму, для яких передбачені різні граничні межі ставок збору;
- запроваджено норму, відповідно до якої Збір може сплачуватися авансованими внесками на підставі рішення відповідної сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад.

Наказом Міністерства фінансів України від 08.05.2019 № 186 «Про внесення змін до форми Податкової декларації з туристичного збору», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 19.07.2019 за № 7956/33766 (далі – Наказ № 186), затверджено нову форму Податкової декларації з туристичного збору (далі – декларація).

Отже, враховуючи необхідність забезпечення платниками збору норм ПКУ, декларація такими платниками подається за III квартал 2019 року у термін на пізніше 11.11.2019 за новою формою, затвердженою Наказом № 186.

ФОП – «загальносистемник» сплатив єдиний внесок не з суми чистого доходу, а у розмірі мінімального страхового внеску: чи є наслідки?

Нагадуємо, що для фізичних осіб – підприємців (далі – ФОП), які застосовують загальну систему оподаткування, базою нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) є сума доходу (прибутку), отриманого від їх діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску на місяць.

Норми встановлено п. 2 частини 1 ст. 7 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464).

У разі якщо таким платником не отримано дохід (прибуток) у звітному кварталі або окремому місяці звітного кварталу, такий платник зобов'язаний визначити базу нарахування, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої Законом № 2464. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску.

Зазначена категорія платників зобов'язана сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний квартал, до 20 числа місяця, що настає за кварталом, за який сплачується єдиний внесок (абзац третій частини 8 ст. 9 Закону № 2464).

Суми єдиного внеску, сплачені протягом року (до 20 квітня, до 20 липня і до 20 жовтня звітного року, та до 20 січня року, наступного за звітним роком) враховуються ФОП на загальній системі оподаткування при остаточному розрахунку, який здійснюється ними за календарний рік до 10 лютого наступного року, згідно з даними, зазначеними у Податковій декларації про майновий стан і доходи (далі – Декларація), що формується платником на підставі даних Книги обліку доходів та витрат, яку ведуть ФОП, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування, і фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність (далі – Книга). Форма Книги затверджена наказом Міністерства доходів і зборів України від 16.09.2013 № 481.

Отже, Законом № 2464 визначено чіткі умови щодо сплати єдиного внеску у розмірі не меншому за розмір мінімального страхового внеску, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску для ФОП, який знаходиться на загальній системі оподаткування за кожен місяць такого кварталу.

Водночас, нормами чинного законодавства не передбачено застосування відповідальності до ФОП – «загальносистемника», якщо за наслідками звітнього кварталу ним сплачено єдиний внесок у розмірі мінімального страхового внеску із розрахунку за кожен місяць, але менше ніж з розміру чистого доходу, визначеного за такий квартал згідно з даними Книги.

Про обчислення суми екологічного податку за скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти

Звертаємо увагу, що платниками екологічного податку (податок) є суб'єкти господарювання, юридичні особи, що не провадять господарську (підприємницьку) діяльність, бюджетні установи, громадські та інші підприємства, установи та організації, постійні представництва нерезидентів, включаючи тих, які виконують агентські (представницькі) функції стосовно таких нерезидентів або їх засновників, під час провадження діяльності яких на території України і в межах її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони здійснюються скиди забруднюючих речовин безпосередньо у водні об'єкти.

Норми встановлені п.п. 240.1.2 п. 240.1 ст. 240 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, обласні, Київська міська державні адміністрації до 01 грудня року, що передує звітному, подають до контролюючих органів переліки підприємств, установ, організацій, фізичних осіб – підприємців, яким в установленому порядку видано дозволи на викиди, спеціальне водокористування та розміщення відходів, а також направляють інформацію про внесення змін до переліку до 30 числа місяця, що настає за кварталом, у якому такі зміни відбулися (п. 250.3 ст. 250 ПКУ).

Об'єктом та базою оподаткування екологічним податком, зокрема є обсяги та види забруднюючих речовин, які скидаються безпосередньо у водні об'єкти (п.п. 242.1.2 п. 242.1 ст. 242 ПКУ).

Суми екологічного податку, який справляється за скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти, обчислюються платниками самостійно щокварталу, виходячи з фактичних обсягів скидів, ставок податку та коригуючих коефіцієнтів за формулою, наведеною у п. 249.5 ст. 249 ПКУ.

Статтею 245 ПКУ встановлені ставки податку за скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти.

Крім того, абзацом дев'ятим п. 4 розділу XIX «Прикінцеві положення» ПКУ передбачено, що Кабінет Міністрів України щорічно до 01 червня у разі необхідності вносить до Верховної Ради України проект закону про внесення змін до ПКУ щодо ставок оподаткування, визначених в абсолютних значеннях, з урахуванням індексів споживчих цін, індексів цін виробників промислової продукції, зокрема з екологічного податку.

Слід зазначити, що контролюючі органи залучають за попереднім погодженням працівників, зокрема центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, для перевірки правильності визначення платниками податку фактичних обсягів скидів (п. 250.12 ст. 250 ПКУ).